

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4Csp/57/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8518201978
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Sroková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2020:8518201978.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Janou Srokovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava mestská časť Staré mesto, IČO: 35 831 1547, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, IČO: 37 927 795 proti žalovanej A. F., rod. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P., toho času P. XXX, Z., v konaní o zaplatenie 15.615,72 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanej **n e p r i z n á v a** náhradu trov tohto konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou podanou elektronicky dňa 10.12.2018 sa domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 15.6145,72 eur s príslušenstvom, a to titulom porušenia zmluvných podmienok z úverovej zmluvy - zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 15.5.2015. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa a.s. poskytla žalovanej na základe zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.11.2014 (ďalej aj ako „úverová zmluva“) úver vo výške 13.000,00,- eur s dohodnutou výškou ročnej úrokovej sadzby 11,9 %, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. Žalovaná svoj záväzok neplnila riadne a včas, preto žalobca ju vyzval na úhradu omeškaných splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Nakoľko žalovaná dlh neuhradila, nastal prípad porušenia podmienok úverovej zmluvy, a preto právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 22.8.2016.

2. Lustráciou v registri obyvateľov bolo zistené, že priezvisko žalovanej je toho času F., rod. A.. Preto súd ďalej konal a doručoval žalovanej označenej v súlade s týmto výpisom z lustrácie. Žalovanej bola dňa 29.1.2019 doručená žaloba, uznesenie spolu s poučením o procesných právach a povinnostiach strán sporu, ako aj výzva na vyjadrenie, avšak žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

3. Na výzvu súdu žalobca doručil podanie 21.1.2019 v ktorom uviedol, že žalovaná počas trvania úverového vzťahu uhradila len jednu platbu a to sumu 36,02 eur dňa 28.4.2015 čo preukazuje položkovitým výpisom z účtu. Uvedená platba bola započítaná na poplatok vo výške 36,02 eur (položky 49 až 54 predmetného výpisu). Od 28.4.2015 neuhradila žalovaná žiadnu platbu na účet právneho predchodcu žalobcu ani na účet žalobcu, čo preukazuje položkovitým výpisom z účtu, z ktorého vyplýva, že až do postúpenia pohľadávky 7.12.2016 nie sú na účte žiadne vkladové položky.

4. V podaní doručenom 8.6.2020 uviedol, že ich právny predchodca listom pod názvom Výzva zo dňa 11.7.2016 vyzval žalovanú na uhradenie úveru v lehote 15 dní od doručenia výzvy s upozornením, že v prípade jeho neuhradenia bude právny predchodca žalobcu oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť

úveru. Žalovaná v lehote stanovenej ich právnym predchodcom dlh neuhradila. Následne ich právny predchodca listom pod názvom Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 23.8.2016 úver k 22.8.2016 zosplatnil a vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy v 15-dňovej lehote. Žalovaná napriek písomným výzvam ich právneho predchodcu svoj dlh nezaplatila a do omeškania s jeho zaplatením sa dostala viac ako 90 kalendárnych dní.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými zo strany žalobcu na č. I. 4 - 45. Na základe vykonaného dokazovania súd za preukázané podstatné skutkové tvrdenia považuje:

6. Právny predchodca žalobcu so žalovanou uzatvoril dňa 27.11.2014 zmluvu o spotrebiteľskom spotrebnom úvere, na základe, ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 13.000,- eur, druh úveru spotrebný úver na čokoľvek. V zmluve boli dojednané tieto náležitosti úveru: Výška úveru 13.000,- eur, počet splátok 120, výška splátky 179,50 eur, fixná ročná úroková sadzba do splatnosti 9,9 %, úrok z omeškania 5,0 %, spôsob poskytnutia úveru - jednorazovo, RPMN 11,42 %, priemerná hodnota RPMN 11,16 %, celková čiastka spojená s úverom 21.555,- eur, termín konečnej splatnosti 25.12.2024, spôsob splácania - odpísaním z účtu pre splácanie, účet dlžníka.

Dňa 11.7.2016 právny predchodca žalobcu zaslal žalovanej predžalobnú upomienku, v ktorej je uvedené, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky ku dňu 7.7.2016 vo výške 3316,20 eur. Zároveň bolo uvedené upozornenie, že ak najneskôr do 15 dní od doručenia tejto výzvy neuhradí dlžnú sumu, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, čím stratí možnosť zaplatiť ju v splátkach. Dôkaz o doručení tohto oznámenia nebol súdu predložený.

Vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru právneho predchodcu žalobcu oznámil žalovanej listom zo dňa 23.8.2016. Predmetnú predžalobnú upomienku prevzala žalovaná dňa 30.8.2016. Z prehľadu splátok a úhrad má súd preukázané, že žalovaná na poskytnutý úver uhradila jednu platbu a to sumu 36,02 eur dňa 28.4.2015. Od uvedeného dňa neuhradila žiadnu ďalšiu platbu.

Zistený skutkový stav súd podradil pod tieto zákonné ustanovenia:

7. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

8. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len Zákon o spotrebiteľských úveroch) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

9. Podľa § 2 písm. a), b) Zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona spotrebiteľom sa rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

11. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

13. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

14. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

15. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

16. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

17. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 92 ods. 8 Zák. o bankách Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Súd dospel k záveru:

20. Zákonom č. 343/2018 Z. z. zo dňa 27.11.2018 sa mení Občiansky zákonník tak, že sa vkladá za § 54 nový § 54a, ktorý znie: „Premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel“.

Týmto zákonom bola do Občianskeho zákonníka vložená dvadsiata štvrtá hlava s názvom Prechodné ustanovenia § 879 v znení: „Konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.“ Tento zákon je účinný dňom vyhlásenia, teda dňa 5.12.2018. Predmetná žaloba bola na súd podaná 10.12.2018.

21. Z dôvodovej správy vyplýva, že cieľom novely je zavedenie osobitnej úpravy uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv a ich zabezpečenia. Úprava je reakciou na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 11/2016-60, zo dňa 7. februára 2018, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy je opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov. Po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet v zásade z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany na podpore vynucovania plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku. Základným cieľom navrhovanej právnej úpravy bolo vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia (napr. nebude už disponovať dôkazmi). Právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy sa uplynutím premlčacej doby tak ex lege dostáva do polohy naturálneho záväzku, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, avšak toto právo nemožno vymáhať proti vôli povinného subjektu (dlžníka). V tomto prípade sa vylučuje kondícia, t. j. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Nemožnosť vymáhania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť spotrebiteľského prostredia a vedomie tohto rizika bude oprávnené motivovať veriteľov vymáhať svoje pohľadávky čo najskôr. Navrhovaná právna úprava sa z dôvodu predchádzania prípadnej nerovnosti vzťahuje na obe strany spotrebiteľského vzťahu, na spotrebiteľa aj na dodávateľa.

22. Na základe vykonaného dokazovania a aplikáciou vyššie uvedených právnych noriem dospel súd k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou na základe uvedenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, teda občianskoprávnym, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch a Občiansky zákonník. Na základe zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver, ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Žalovaná úver riadne nesplácala. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy prípisom z 11.7.2016 a oznámil jej, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky k 7.7.2016 už vo výške 3.316,20 eur stým, že dlžnú sumu má uhradiť do 15 dní od doručenia tejto výzvy. Doklad o doručení výzvy žalovanej nebol predložený. Z podacieho hárku s podacím č. RQ XXXXXXXXXX SK, podané 13.7.2016 súd zisťuje, že tento údaj sa nevyskytuje na predloženej listine- výzve z 11.7.2016, na ktorej je uvedené č. pod ktorým sa vec vybavuje - XXXX/XXXXXXX/XXXX . Nakoľko k úhrade dlžnej splátky žalovanou nedošlo (tak ako to vyplýva z prehľadu splátok a úhrad), právny predchodca žalobcu listom - oznámením zo dňa 23.8.2016 oznámil mimoriadne zosplatenie úveru, ku dňu 23.8.2016 , zároveň s výzvou na úhradu sumy 15.760,50 eur s doručením žalovanej dňa 30.8.2016.

23. Z písomného vyjadrenia žalobcu zároveň vyplýva, že žalovaná uhradila len jednu platbu v sume 36,02 eur a to ešte dňa 28.4.2015, čo vyplýva aj z výpisu z účtu. Uvedená platba bola započítaná na poplatok vo výške 36,02 eur /položky 49 - 54/. Od 28.4.2015 žalovaná neuhradila žiadnu platbu, a to ani do postúpenia pohľadávky, ktoré bolo 7.12.2016. Splatnosť splátok bola vždy k 25. dňu v mesiaci.

24. Pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným, splatným celý dlh (tak ako v tomto spore) stanovuje Občiansky zákonník v § 103, veta druhá, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplateného dlhu. V zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba práva na zaplatenie takto zosplateného dlhu sa teda začína skôr, ako dôjde k zosplateniu dlhu. Začína plynúť dodatočne už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatený. V danom prípade právny predchodca žalobcu ako veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru ku dňu 23.8.2016, v zmysle § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pričom tak musel vzhľadom na znenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka urobiť po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, pre ktorú bola táto predčasná splatnosť vyhlásená. Žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť avšak v oznámení neuviedol, pre nezaplatenie ktorej splátky tak učinil. Keďže posledná splátka bola uhradená 28.4.2015, splátky boli splatné vždy k 25. dňu v mesiaci,

žalobca mohol vyhlásiť predčasnú splatnosť už v auguste 2015 /pre viac ako 3-mesač. omeškanie splátky splatnej 25.5.2015, po neuhradení 3 splátok - t.j. 26.8.2015/ a nie až po uplynutí jedného roka.

25. V prípade spotrebiteľských zmlúv platí, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada, nie od okamihu predčasného zosplatnenia. Keďže § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka tou splátkou, „pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh“ v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka. Preto od jej zročnosti (a nie až uplynutím troch mesiacov, resp. zosplatnením) plynie premlčacia doba v zmysle tohto ustanovenia.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené, tak odo dňa 26.5.2015 tak začala plynúť 3 ročná premlčacia lehota, ktorá uplynula dňa 26.5.2018. Žaloba bola doručená tunajšiemu súdu až dňa 10.12.2018, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Svoj názor na plynutie premlčacej doby súd opiera i o rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co/76/2019, rozhodnutie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 4Co/146/2019, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/288/2016, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/288/2016, ako i na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, č.k.6Co/26/2017-83 zo dňa 28.6.2018, kde v bode 27. rozsudku odvolací súd uviedol, že: „Odvolací súd tiež poznamenáva, že taký právny úkon, akým je zosplatnenie celého dlhu by mal obsahovať dôležitý údaj a to identifikáciu tej nezaplatenej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Práve totiž od splatnosti tejto splátky sa začína počítať premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka.“

27. Poukazujúc na tieto skutočnosti súd žalobu zamietol. Nárok na úroky z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku pritom podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný.

28. Okrem toho súdu uvádza, že neboli splnené ani podmienky v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zák. o bankách, nakoľko žalobca nepreukázal súdu riadne doručenie písomnej výzvy žalovanej na úhradu dlžnej sumy v lehote 15 dní. Súdu bolo preukázané iba doručenie oznámenia o predčasnej splatnosti úveru žalovanej. Nebolo teda naplnené cit. zák. ustanovenie, a to zákonná možnosť postupcu postúpiť pohľadávku banky postupníkovi, čím nebola preukázaná aktívna legitimácia žalobcu v spore.

Trovy konania:

29. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

31. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. V predmete konania bola úspešná žalovaná. Táto si však žiadne trovy konania neuplatnila, ani jej zo súdneho spisu nevyplývajú, preto jej súd ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 (§ 360 ods. 1, 2 C.s.p.).

Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 361 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.